

Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Fen Bilimleri Enstitüsü

Gaziosmanpaşa Bilimsel Araştırma Dergisi

Dergiye Geliş Tarihi: 04.03.2013
Yayına Kabul Tarihi: 05.04.2013

Baş Editör: Naim Çağman
Alan Editörü: Yasin Gökbülüt

Sosyal Bilgiler Öğretmeni Adayları ve İntihal: Önbilgileri, İntihalin Yaygınlığı ve Başvurulan Yöntemler¹

Muhammet AVAROĞULLARI^{a,2} (muhammet@mu.edu.tr)
Bahri ATA^b (bahriata@gmail.com)

^aMuğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi 48000 Muğla
^bGazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi 06560 Ankara

Özet – Bu çalışmanın amacı, Sosyal Bilgiler öğretmeni adaylarının intihal hakkındaki önbilgilerini, hazırlamış oldukları ödev ve projelerde intihalin ne derece yaygın olduğunu ve hangi yöntemlerle intihal yapıldığını araştırmaktır. Bu araştırmaya Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi ve Uşak Üniversitesi Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programlarında öğrenim gören 308 öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada nicel araştırma modellerinden tarama yöntemi kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS bilgisayar paket programı ile analiz edilmiştir. Bulgular öğretmen adaylarının intihal konusunda bilgi seviyelerinin yetersiz olduğunu ve öğretmen adaylarının yarısının intihal kavramını ilk kez duyduklarını göstermektedir. Ayrıca öğretmen adaylarının arasında intihalin son derece yaygın olduğu da tespit edilmiştir. En yaygın olarak başvurulan intihal yönteminin internet yoluyla intihal olduğu görülmüştür. Sonuç olarak, intihal problemini ortadan kaldırmak için ivedilikle bir dizi önlemin alınması gerekliliği ortaya çıkmış ve konuyla ilgili önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler – Sosyal Bilgiler, öğretmen adayları, akademik etik, intihal

Gaziosmanpaşa Journal of Scientific Research 4 (2013) 94-107

Social Studies Teacher Candidates and Plagiarism: Their Foreknowledge, Prevalence of Plagiarism, and Methods They Use

Abstract – Purpose of this study is to investigate Social Studies teacher candidates' foreknowledge about plagiarism, prevalence of plagiarism in their homework and projects, and common plagiarism methods. Participants of the study were 308 teacher candidates from Social Studies Education departments

¹Bu çalışma Doç. Dr. Bahri ATA danışmanlığında, Muhammet Avaroğulları tarafından hazırlanan "Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının ve Öğretim Elemanlarının İntihal Problemine Yönelik Tutum ve Davranışları" adlı doktora tezinden üretilmiştir.

²Sorumlu Yazar

of Mugla Sıtkı Kocman University, Afyon Kocatepe University and Usak University. In the study survey method which is one of the quantitative research models, has been employed. The Data has been analyzed through SPSS package program. The findings indicate that knowledge level of the teacher candidates about plagiarism is insufficient. Half of the participants stated that they heard the concept of plagiarism for the first time. Plagiarism detected as rampant among the teacher candidates. The most widespread method of plagiarism determined as plagiarism through the internet. As a result it has been understood that plagiarism problem is very serious and requires an urgent response thus some recommendations are made.

Keywords –
Social studies, teacher candidates, academic ethics, plagiarism

Received: 04.03.2013

Accepted: 05.04.2013

1. Giriş

Etik, insanların ahlaklı yaşamının temelleri üzerine akıl yordukları ve bu temellerden yola çıkarak doğru ve yanlış ayırt etmeye, doğru davranış biçimlerini bulmaya ve uygulamaya yarayabilecek kuramsal ve toplumsal araçları geliştirdikleri bir düşün alanıdır (TÜBA, 2002). Akademik olarak etik dışı davranışlar ile ilgili olarak ise Türkiye Bilimler Akademisi'nin (2002) bildirdiğine göre ABD Sağlık Bakanlığı Sağlık ve İnsan Servisleri Bölümü 1989'da ilk kez "scientific misconduct" terimini kullanmış ve şu tanımı yapmıştır: "Bilimsel bir ortam içinde araştırmanın amaçlanması, tasarımı, iletilmesi veya rapor edilmesi için genel olarak kabul edilen kurallardan ciddi şekilde sapma, yalan söyleme ve uydurma (fabrication), tahrif veya taklit etme veya değiştirme (falsification), aşırı macilik (plagiarism) veya benzer uygulamalara bilimde etik dışı, uygunsuz ya da kusurlu davranış (scientific misconduct) adı verilir" (s.37). Bu çalışmada akademik etik dışı davranışlardan birisi olan aşırı macilik / intihal kavramı üzerinde durulmuştur.

İntihal kelimesinin İngilizcesi olan plagiarism sözcüğü Latince'deki "adam kaçırma" anlamına gelen plagiarus sözcüğünden türetilmiştir (Walker, 1998). Dolayısıyla kelimenin kendisi suç kavramı ile yakından ilişkilidir. Türkiye Bilimler Akademisi (2002) intihal kavramını "bir başkasına ait olan bir fikrin, buluşun, araştırma sonuçlarının veya araştırma ürünlerinin bir bölümünün ya da tümünün, hatta kitapların tümünün ya da bir bölümünün kaynak gösterilmeksizin istemli olarak kopya ya da tercüme edilip yazarın kendi üretimiymiş gibi gösterilmesi" (s.39) şeklinde tanımlamaktadır. İntihal ile ilişkili kavramlar olarak ise, muvazaa, kıyak yazarlık, hayalet yazarlık, kendinden intihal ve bilinçsiz intihalden söz edilebilir.

Ayverdi'ye (2005) göre muvazaa, 1. Danışıklı dövüş, şike; 2. Hukuki bir muamelede birden fazla kimsenin gerçek iradeye uymayan bir beyanda bulunmayı aralarında kararlaştırmaları anlamına gelmektedir. Bu çalışmanın kapsamı ile sınırlı olarak bir öğrencinin kendi yapmış olduğu ödev veya projenin tamamının veya bir kısmının bir başka öğrenci tarafından kullanılmasına izin vermesi anlamında kullanılmaktadır

Kıyak yazarlık esere katkı sağlamayan veya yazarlar arasında adı gösterilmeye değmeyecek ölçüde az katkıda bulunan kişilerin adlarının eser sahibi olarak gösterilmesi anlamında kullanılmaktadır (Cemaloğlu, 2011). Türkiye Bilimler Akademisi (2002) bu kavramı 'hayali yazarlık' veya 'onursal yazarlık' adıyla ele almaktadır. Kıyak yazarlık konumuzla ilgili olarak grup çalışmalarında kendini gösterme potansiyeline sahiptir.

İntihal kavramı ile ilişkili diğer bir kavram da hayalet yazarlıktır. Cemaloğlu'na (2011) göre eserin asıl sahibinin veya eserin oluşumuna katkı sağlayan kişilerin eser sahipleri arasında gösterilmemesi durumuna hayalet yazarlık adı verilmektedir. Cemaloğlu (2011) Hayalet yazarlık durumunun genellikle üniversitelerdeki araştırma görevlilerinin ürünlerine daha yüksek akademik unvana sahip kişilerce el konulması şeklinde gerçekleştiğini bildirmektedir.

Bir yazarın daha önce yayınlamış olduğu bir eserin tamamını veya bir bölümünü önceki esere herhangi bir şekilde atıfta bulunmaksızın veya kaynak göstermeksizin tekrar kullanıp yayınlamasına ise kendinden intihal denilmektedir. Roig (2010), kendinden intihalin başlıca iki türünden söz etmektedir: tekrarlama (dublikasyon) ve parçalara bölme (salamlama). Yayınlamış bir eserin hiç değiştirilmeden veya çok küçük değişikliklerle tekrar yayınlanmasına tekrarlama (dublikasyon) denilmektedir. Eserin tamamının yayınlanması yerine küçük parçalara bölünerek, tek bir çalışmadan birden fazla yayın çıkarılmasına da parçalara bölme (salamlama) denilmektedir.

İntihalle ilgili tartışılması gereken konulardan birisi de bilinçsiz intihal ve kasıtsız intihal kavramlarıdır. Bilinçsiz intihal kavramı, kasıtlı olmayan intihal (Walker, 2008; Elander, Pittam, Lusher, Fox ve Payne, 2010) ile karıştırılmamalıdır. Kasıtlı olmayan intihal kişilerin intihalden kaçınmak için gerekli becerilere sahip olmamaları (Walker, 2008) veya yazarlık kimliklerinin gelişmemesi (Elander, Pittam, Lusher, Fox ve Payne, 2010) ve benzeri sebeplerle yapılmış olan intihaldir. Bilinçsiz intihal veya bir başka adıyla kriptomnezi (cryptomnesia) Bir yazarın başkasına ait olan fikirleri iyice özümseyerek kendisine aitmiş gibi zannetmesine bağlı olarak yapılmış olan intihaldir. Taylor (1965), kriptomnezi kavramının “bilinçten saklı hatıraların varlığına” (s.1) işaret ettiğini bildirmektedir. Bu saklı hatıraların varlığının bilincinde olmayan kişi genellikle yeni ve özgün bir şey oluşturmaya çabaladığı bir anda bu hatıraları kullanmakta ve böylece bilinçsiz intihale yol açmaktadır (Bink, Marsh, Hicks ve Howard, 1999; Stark, Perfect, Newstead, 2005; Perfect, Field ve Jones, 2009).

İntihal, özellikle kaynaklara erişimin çok kolaylaştığı günümüzde akademik etiğe yönelik en büyük tehdidi oluşturmaktadır. İntihalin öğrenciler arasında çok yaygın bir hale geldiğine dair dünyanın her köşesindeki araştırmacılar tespitlerde bulunmuşlardır. Bu tespitlerden bir bölümü burada tartışılacaktır.

Poltorak (1995), Moskova'daki dört üniversitenin öğrencileri üzerinde yaptığı araştırma sonucunda, öğrencilerin çoğunun bir şekilde akademik etik dışı davranışa başvurduğunu belirtmektedir. Walker (1998) bir Yeni Zelanda üniversitesinde yaptığı araştırmada öğretim elamanlarının intihal olaylarıyla yaygın bir şekilde karşılaştıklarını ortaya koymuştur. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının % 80'i en az bir defa öğrencilerin intihal yaptığını tespit ettiklerini belirtmiştir. James, McInnis ve Devlin (2002), Avustralya yüksek eğitiminde intihalin yaygın görünmekte olduğunu ve bunun birçok disiplinde meydana geldiğini belirtmektedir. Scanlon ve Neumann'ın (2002), 700 lisans öğrencisi ile yaptıkları bir araştırmada öğrencilerin % 24,5 i ara sıra veya sık sık internetten kopyala yapıştır yöntemiyle intihal yaptıklarını belirtmişlerdir. McCabe (2005a), Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da öğrencilerin % 50'sinin bir şekilde akademik etik dışı davranışta bulduklarını itiraf ettiklerini belirtmişlerdir. Aynı şekilde lisans öğrencilerinin araştırıldığı bir başka araştırmada öğrencilerin yüzde 70'i bir şekilde akademik etik dışı davranışta bulduklarını; % 25'i testlerde çok ciddi kopyalar çektiklerini; %40'ı internet yoluyla aşırı macılık yaptıklarını itiraf etmişlerdir (McCabe, 2005b). Türkiye'de ise Ersoy ve

Karaduman (2010) sınıf öğretmeni adaylarının hazırlamış oldukları araştırma raporlarında dijital intihal oranı % 13 olarak belirlenmiştir. Üniversite öğrencilerinin intihale başvurma sıklıkları ile ilgili başka bir araştırmaya bu araştırmacılar tarafından rastlanmamıştır.

Bu çalışmanın amacı, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programlarındaki öğretmen adaylarının intihal hakkında ne derece bilgi sahibi olduklarını, hazırladıkları ödev ve projelerde intihalin ne derece yaygın olduğunu ve başvuru intihal yöntemlerini belirlemektir. Bu araştırma daha önce yapılmış araştırmalardan özellikle üniversitelerdeki Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Programları öğrencilerini hedeflemesi ve Türkiye’de uygulanması bakımından farklıdır. Bu bağlamda araştırma Sosyal Bilgiler öğretmeni adaylarının intihal kavramıyla ilgili ön bilgi düzeylerini ve intihale yönelik uygulama, görüş ve tutumları çerçevesinde; (a) ne derece bilgi sahibi olduklarını, (b) hazırladıkları ödev ve projelerde intihale başvuru oranlarını ve (c) yaygın olarak başvuru intihal yöntemlerini belirlemeyi hedeflemektedir.

2. Yöntem

Bu bölümde araştırma modeli, çalışma grubu, verilerin toplanması ve verilerin analizi başlıkları ele alınmıştır.

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırma betimsel bir araştırmadır. Araştırmada nicel bir model benimsenmiştir. Veriler tarama (survey) yöntemi ile toplanmıştır. Tarama modeli, geçmişte ya da halen var olan bir durumu betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde var olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 2005). Tarama modelleri, sosyal bilimlerde en yaygın olarak kullanılan yöntemlerdendir. Temel amacı, bireylerin herhangi bir konu üzerinde duygu, düşünce ve görüşlerini geniş kitle üzerinden elde etmektir.

2.2. Çalışma Grubu

Araştırmanın evreni, somut çalışma evreni olup Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi ve Uşak Üniversitesi’ndeki Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programında birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf seviyelerinde öğrenim gören birinci ve ikinci öğretim öğretmen adaylarından oluşmaktadır. Araştırmanın örnekleme, kolay ulaşılabilir durum örnekleme olup Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi (142 bay, 71 bayan), Afyon Kocatepe Üniversitesi (24 bay, 19 bayan) ve Uşak Üniversitesi’nden (28 bay, 24 bayan) seçilen toplam 308 öğrenciden oluşmaktadır.

2.3. Veri Toplama Aracı

Araştırmada Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programı öğrencilerine bir adet anket formu uygulanmıştır. Üç üniversitede Sosyal Bilgiler Öğretmenliğinde okuyan her sınıf düzeyindeki öğrencilere uygulanan anket formunu hazırlamak için öncelikle konu ile ilgili alan yazın incelenmiştir. Araştırmacı tarafından, elde edilen veriler ışığında ilgili bilimsel

çalışmalardan (Moon, 2005; Yeo, 2007; Bretag ve Mahmud, 2009; Power, 2009) anket maddeleri oluşturulmuştur. Bu anket formuna Sosyal Bilgiler Eğitimi alanında üç öğretim üyesine inceletirilerek onların görüş ve önerileri doğrultusunda son hali verilmiş ardından ön uygulaması yapılmış ve güvenilirliği düşüren 4 madde çıkarıldıktan sonra nihai güvenilirlik katsayısı Cronbach's Alpha= .747 olarak hesaplanmıştır.

2.4. Verilerin Analizi

Araştırmada anket yoluyla toplanan veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Sosyal Bilgiler öğretmeni adaylarının intihal ilgili önbilgileri, intihalin yaygınlığı ve başvurulan intihal yöntemleri ile ait veriler için frekans (f) ve yüzde (%) şeklinde değerler kullanılmıştır. Elde edilen bulgular tablolar içerisinde açıklanmış ve yorumlanmıştır.

3. Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde yer verilen tablolarda, Sosyal Bilgiler öğretmeni adaylarının intihal konusundaki önbilgilerine, ödev ve projelerindeki intihalin yaygınlık durumuna ve başvurdukları intihal yöntemlerine ilişkin elde edilen bulgulara ve yorumlara yer verilmiştir.

1. Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının İntihal Önbilgileri ve İntihalden Kaçınma Konusunda Kendilerine Güvenleriyle İlgili Bulgular

Sosyal Bilgiler öğretmeni adaylarının intihalden kaçınma ve korunma konusunda kendilerine ne kadar güvendikleri ve intihal kavramıyla ne zaman ve nasıl tanıştıkları ile ilgili bulgular aşağıda verilmiştir.

Öğretmen adaylarının intihalden kaçınma ve korunma ilgili veriler Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. İntihal yapmama konusunda kendine güven

Kendine Güven	f	%
Çok Güveniyorum	33	11.0
Güveniyorum	153	51.2
Kararsızım	83	27.8
Güvenmiyorum	28	9.4
Hiç Güvenmiyorum	2	.7
Toplam	299	100

Tablo 1'de yer alan bulgulara göre ölçeğin bu konuyla ilgili bölümüne cevap verenler arasında en büyük grubu % 51,2 ile kendilerine güvendiklerini bildiren öğrenciler oluşturmuştur. Kendilerine çok güvendiklerini belirten % 11'lik bir öğrenci grubu ile beraber intihale karşı korunma ve intihalden kaçınma konusunda kendine güvenen öğrencilerin oranı % 62,2'ye ulaşmaktadır. Kendilerine güvenmediklerini ifade eden öğrencilerin oranı % 9,4 iken kendilerine hiç güvenmediklerini belirten % 0,7'lik bir öğrenci grubu ile birlikte bu oran yaklaşık % 10'a ulaşmaktadır. Bununla birlikte bu veriler

öğrencilerin aşağıda gösterilecek diğer cevaplarıyla çelişmektedir. Bu da aslında öğrencilerin bu konuda bir kafa karışıklığı yaşadıklarını göstermektedir.

Öğretmen adaylarına intihal kavramını daha önce duyup duymadıkları sorulmuş ve Tablo 2’de de görüleceği gibi katılımcıların yarısı daha önce hiç duymadıklarını belirtmişlerdir.

Tablo 2. İntihal kavramının daha önceden duyulma durumu

İntihali Duyma	<i>f</i>	%
Duydum	151	50.0
Duymadım	151	50.0
Toplam	302	100

Anket formunda intihali daha önce duyduklarını belirten öğretmen adaylarına bu kavramı ne zaman duydukları sorulmuş ve verilen cevaplar Tablo 3’te gösterilmiştir.

Tablo 3. İntihali duyma zamanı

İntihali Duyma Zamanı	<i>f</i>	%
İlköğretim	10	6.6
Lise	68	45.0
Üniversite	73	48.3
Toplam	151	100

Buna göre öğrencilerin % 48,3’ü intihal kavramını ilk kez üniversitede duyduklarını belirtmişlerdir. Tablo 3’te gösterildiği gibi öğrencilerin yarısının üniversitede bile intihal kavramını duymadığı göz önüne alınırsa üniversiteye ilk defa gelen toplam öğrencilerin sadece yaklaşık % 25’inin bu kavramı üniversite eğitimine başlamadan önce duydukları anlaşılmaktadır.

Öğretmen adaylarına intihali ilk defa nasıl veya kimden duydukları sorulmuş ve elde edilen bulgular Tablo 4’de gösterilmiştir.

Tablo 4. İntihalin ilk defa nasıl veya kimden duyulduğu

İntihali ilk duyma	<i>f</i>	%
İlkokul öğretmeni	5	3.3
Lise öğretmeni	39	25.8
Üniversite Öğretim Elemanı	47	31.1
Arkadaş	26	17.2
Aile	3	1.9
Yazılı görsel basın	26	17.2
Diğer	5	3.3
Toplam	151	100

Tablo 4'ten de anlaşılacağı gibi öğrencilerin intihal kavramı ilk duydukları kaynakla ilgili en yüksek oran % 30,7 ile üniversite öğretim elemanları oluşturmaktadır. Ailenin ise % 2 ile en düşük grubu teşkil ettiği çalışmada yazılı-görsel basın da % 17 gibi önemli bir oranla temsil edilmektedir.

2. Öğretmen Adaylarının İntihalin Yaygınlığı ile İlgili Görüşlerine ve İntihale Başvurma Sıklıklarına İlişkin Bulgular

Öğrencilere diğer öğrencilerin ödevlerini hazırlarken intihale başvurma sıklıkları ile ilgili algıları sorulmuş ve elde edilen bulgular Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Öğrencilerin ödevlerini hazırlarken ne sıklıkta intihale başvurduklarını düşünüyorsunuz maddesine verilen cevaplar

İntihal Yapma Sıklığı	f	%
Hiç	1	.3
Ara sıra	39	12.6
Orta düzeyde	44	14.2
Sık sık	178	57.4
Her zaman	48	15.5
Toplam	310	100

Öğrencilerin % 99.7'si öğrencilerin ödevlerini hazırlarken intihale başvurduğunu düşünmektedir. Hiç intihal yapılmadığını düşünen öğrencilerin oranı sadece % 0.3 düzeyinde kalmıştır. Dikkat çekici bir başka oran ise % 15.5'lik bir öğrenci grubunun her hazırlanan ödevde intihale başvurulduğunu düşünmesidir. Bu oranlar genelde bütün üniversite öğrencileri, özelde ise Sosyal Bilgiler öğretmenliği programları öğrencileri için dikkat çekici boyuttadır.

İntihalin öğretmen adayları arasındaki yaygınlık durumu ile ilgili maddelerden elde edilen bulgular Tablo 6'da gösterilmiştir.

Bu bulgulara göre öğrencilerin % 91.5'i en az bir defa intihale başvurduklarını belirtmişlerdir. Daha da ciddiye alınması gereken bir rakam olarak öğretmen adaylarının % 50.3'ü beş veya daha fazla sayıda intihale başvurduklarını belirtmektedirler. Hiç intihal yapmadıklarını belirten öğrenci oranı ise % 8.5 olarak ortaya çıkmıştır.

Tablo 6'daki öğretmen adaylarının yaptıkları bir ödevden sınıf arkadaşlarının intihal yapmalarına (muvazaa) izin verip vermedikleriyle ilgili bulgulara göre katılımcıların % 75.5'i en az bir defa muvazaaya izin verdiklerini kabul etmişlerdir. Buna izin vermeyen öğrencilerin oranı da (% 24.5) dikkat çekici bir derecededir. Bu durum öğrencilerin kendi emekleri söz konusu olduğunda intihale karşı olumsuz bir tutum takındıkları göstermesi bakımından önemlidir ve intihal ile nasıl mücadele edilmesi gerektiği konusunda yol gösterici olabilir.

Tablo 6. İntihalin yaygınlığı ile ilgili bazı sorulara verilen cevaplar

Önermeler	f	Hiç	Bir defa	İki defa	Üç defa	Dört defa	Beş ve fazla					
		%	%	%	%	%	%					
Üniversite hayatınızda ödevlerinizi hazırlarken hiç intihale başvurduunuz mu?	26	8.5	35	11.2	35	11.2	38	12.2	18	5.8	154	49.4
Yaptığınız bir ödevin arkadaşlarınız tarafından kullanılmasına (muvazaa) izin verdiniz mi?	75	24.5	28	9.2	46	15	38	12.4	9	2.9	110	35.9
Hiç başka bir arkadaşınızın ödevini kendiniz yapmış gibi kullandınız mı?	182	58.9	29	9.4	31	10	15	4.9	12	3.9	40	12.9
Atıfta bulunmadan başkasının eserini başka kelimelerle tekrar ifade edip (açıklama) ödevinizde kullandığınız mı?	82	26.7	41	13.4	45	14.7	34	11.1	13	4.2	92	30
Hiç ödevinizin bir bölümünü ya da tamamını internetten kopyala-yapıştır yöntemiyle hazırladınız mı?	36	11.8	49	16.1	42	13.8	29	9.5	23	7.5	126	41.3
Üniversite hayatınızda hiç internetteki ödev hazırlama sitelerinden ödev satın aldınız mı?	263	85.1	12	3.9	12	3.9	8	2.6	3	1	11	3.6
Eğer intihale başvurduysanız bu durum hiç öğretim elemanları tarafından tespit edildi mi?	237	78.7	26	8.6	14	4.7	9	3	4	1.3	11	3.7

Sosyal Bilgiler öğretmen adaylarının hem sınıf arkadaşlarının intihale başvurma sıklıkları ile ilgili algıları, hem de bildirdikleri kendilerinin yapmış oldukları intihal sayıları son derece ciddi bir soruna işaret etmektedir. Öğrencilerin % 91.5 oranda çok yüksek bir bölümü intihale başvurduklarını bildirmişlerdir. İntihalin yaygınlığı ile ilgili olarak diğer ülkelerde yapılan çalışmalarda benzer bir sorunun dünyada da yaşandığını ortaya koymaktadır. Britanya'da 119 kurumdan lisans öğrencileri üzerinde bir araştırma yapan Shepherd (2006) öğrencilerin 1/6'sının kopya çektiğini bildirmektedir. Christensen-Hughes ve McCabe (2006) Kanada'da on bir yükseköğretim kurumunda yaptıkları araştırmada lisans öğrencilerinin % 53'ünün ve lisansüstü öğrencilerinin de % 35'inin başka birinin ödevini teslim etmek, atıfta bulunmamak ve kaynakça bölümünde çarpıtmalar yapmak suretiyle intihale başvurduklarını belirlemişlerdir. Lin ve Wen'in (2006) Tayvanlı lisans öğrencileri ile yaptıkları araştırmada öğrencilerin %50'den fazlası ödevlerinde olmayan bir kaynağı uydurduklarını, %75'ten fazlası kaynak belirtmeden alıntı yaptıklarını ve % 68'ten fazlası da ciddi bir şekilde okumadıkları bir kaynağa atıfta bulduklarını bildirmiştir. Daly ve Horgan (2007), İrlanda'da Dublin Üniversitesinde yaptıkları bir araştırmada, öğrencilere verecekleri ödevlerin intihal belirleme yazılımlarıyla kontrol edileceğini belirtmelerine rağmen sınıfın yaklaşık %40'ının yine de intihale başvurduğunu tespit etmişlerdir. Ellery (2008), Güney Afrika'daki KwaZulu-Natal Üniversitesi Çevre Bilimleri Fakültesi birinci sınıf öğrencilerine sene başında intihal ve intihale verilecek cezalar hakkında bilgi verildiğini; buna rağmen yaygın intihal olaylarının önüne geçilemediğini belirtmektedir. Josephson Institute of Ethics'in (2008) araştırmasına göre; Amerikan okullarında yaygın olarak sınav sırasında intihal demek olan kopyaya başvurulmakta ve kopya çeken öğrencilerin sayısı gittikçe artmaktadır. Araştırma sonuçlarına göre, öğrencilerin % 64'ü son bir yıl içindeki bir sınavda kopyaya başvurmuşlardır. Son bir yıl içerisinde iki veya daha fazla sayıda kopya çeken öğrencilerin oranı ise % 38'dir. Bu rakamların 2006 yılında % 60 ve % 34 olduğu araştırmada bildirilmektedir. Aynı araştırmada öğrencilerin % 36'sı

ise ödevlerinde intihale başvurmak amacıyla interneti kullandıklarını söylemişlerdir. Bu rakam 2006 raporunda % 33 iken 2008 yılında artış gösterdiği görülmektedir. Bu araştırmada elde edilen bulgular intihalin tıpkı dünyada olduğu gibi ülkemiz yüksek öğretimi açısından da büyük bir problem olduğunu göstermektedir. En az bir defa intihal yapmış öğrencilerin toplam öğrencilere oranı dünyada belirlenen en yüksek oranlardan biridir ve bu durumun giderilmesini zorunlu kılmaktadır.

Öğretmen adaylarına diğer öğrenci arkadaşlarının hazırlamış oldukları ödevi kendileri yapmış gibi teslim edip etmedikleri sorulmuştur. Tablo 6'dan da anlaşılacağı gibi öğrencilerin % 41,4'ü en az bir defa başka bir öğrenciye ait bir ödevi kendileri yapmış gibi teslim ettiklerini ifade etmişlerdir. % 58,6'lık bir grubun buna başvurmamış olmasına rağmen oranın büyüklüğü dikkat çekicidir. Bu yola beş veya daha fazla başvuran öğrenci oranı yaklaşık % 13 olarak görülmektedir. Muvazaaya izin veren öğrencilerin büyük kısmının ödevlerinin tamamen kullanılmasına izin verdikleri anlaşılmaktadır.

Kaynak göstermeksizin başka bir kişiye ait bir ürünü kendi kelimeleri ile tekrar ifade ederek (açıklama) kullanıp kullanmadıkları da sorulmuştur. Tablo 6'da görüldüğü gibi öğrencilerin % 73,3'ü kaynak göstermeksizin açıklama yaptıklarını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin % 26,7'si kaynak göstermeden açıklama yapmadıklarını belirtmişlerdir. Ancak bu öğrencilerin bir bölümünün doğrudan intihal yapmış olabileceği hatırd tutulmalıdır ve hiç intihal yapmadıkları düşünülmemelidir.

İntihal yapılırken sıklıkla kullanılan yöntemlerden birisinin internetten kopyala-yapıştır yöntemi olduğu belirtilmektedir (McCabe 2005; Josephson Institute of Ethics, 2008; Scanlon ve Neumann, 2002; James, McInnis ve Devlin, 2002; McCabe ve Katz, 2009; Walker, 1998; Roberts, 2008; Chao, Wilhelm ve Neureuther, 2009). Bu durum öğrencilere sorulduğunda öğrencilerin % 88,2'si internet aracılığı ile intihal yaptıklarını kabul etmiştir. Bu yola beş veya daha fazla sayıda başvurduklarını kabul eden öğrencilerin oranı % 40'tan fazladır. İnternet yoluyla intihal yapmadıklarını belirten öğrencilerin oranı ise % 11,8 olarak görülmektedir.

Öğrencilere ücretli ödev hazırlama sitelerinden ödev satın alıp almadıkları da sorulmuştur. Alınan cevaplar Tablo 6'da gösterilmiştir. Öğrencilerin % 85,1'i hiç ödev satın almadıklarını belirtmektedir. Swift ve Nonis (1998) bir araştırmalarında öğrencilerin % 5'inin ödev satın aldıklarını bildirmişlerdir. McCabe ve Trevino (1996) ise araştırmalarında öğrencilerin % 14'ünün başkalarının hazırladığı ödevi teslim ettiklerini tespit etmişlerdir. Bu araştırmada elde edilen satın almaya dair bulgular sayısal olarak sözü edilen araştırmacıların bildirdiklerinden fazla olsa da niteliği yönünden farklı olduğu unutulmamalıdır. Bu araştırmada elde edilen bulgular intihalin yaygın olduğunu göstermiş ve başvuru yöntemleri arasında ödev satın almanın payının çok düşük olduğunu ortaya koymuştur. Öğretmen adaylarının ödev satın almamalarının sebeplerinden birisi bu eylemin ekonomik maliyeti olabilir; ancak asıl nedenin yapılan kaba intihalin ihtiyacı karşılaması olduğu düşünülmektedir.

İntihalin son derece yaygın olduğu anlaşılan bu ortamda intihalin tespit edilme oranları da araştırılmıştır. Tablo 6'dan da anlaşılacağı üzere gerçekleşen intihallerden % 78,7'si öğretim elemanları tarafından tespit edilememiştir. Bu durum intihalin belirlenmesinde bir sorun yaşandığının bir göstergesi olarak ele alınabilir.

İntihal yaptığı belirlenmiş olan öğrencilere öğretim elemanlarının nasıl bir uygulamada buldukları da sorulmuştur. Elde edilen bulgular Tablo 7'de gösterilmiştir.

Tablo 7. Eğer intihal yaptığınız tespit edildiyse bu durumda ne tür bir ceza aldınız?

	<i>f</i>	%
Hiç ceza yok	34	53.1
Şikâyet yok not kırıldı	16	25
Şikâyet yok sıfır aldım	7	10.9
Şikâyet yok ödev tekrar	7	10.9
Toplam	64	100

Tablo 7’den de anlaşılacağı gibi bu öğrencilerden hiç birisi resmen şikâyet edilmemiştir. Öğrencilerin % 53.1’inin yaptıkları intihal görmezden gelinmiş, hiçbir cezai müeyyide uygulanmamıştır. Bunun dışında en çok verilen ceza % 25 ile not kırılması olmuştur. Ödevi tekrar yapması istenen ve ödevi geçersiz sayılan öğrenciler de yaklaşık % 11’erlik iki gruba oluşturmaktadır. Öğrencilerden bu yöntemlerin dışında herhangi bir ceza aldılar ise bildirmeleri istenmiş ama böyle bir bildirimde bulunan öğrenci olmamıştır.

Araştırma sonucunda elde edilen bulgulardan intihalin Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Programlarında eğitim gören öğretmen adayları arasında son derece yaygın olduğu anlaşılmaktadır. Bulgular Daly ve Horgan (2007), McCabe (2005, 2005b), Shepherd (2006) ve Josephson Intitute of Ethics (2008) gibi kaynaklarda bildiren oranların çok üstünde bulunmaktadır. Yapılan intihallerin büyük çoğunluğu belirlenememekte, belirlenenler etkili bir şekilde cezalandırılmamaktadır.

Öğretmen Adaylarının Başvurdukları İntihal Yöntemleri ile İlgili Bulgular

Yaygın olarak başvurulan intihal yöntemleri ile ilgili öğrenci görüşleri Tablo 8’de sunulmuştur. Öğrencilerden yöntemlerin yaygınlık derecesini 1 ile 5 arasında bir değerle ifade etmeleri istenmiştir.

Tablo 8. Öğrencilere göre yaygın görülen intihal yöntemleri

İntihal Yöntemleri	<i>N</i>	\bar{x}	<i>SS</i>
Bir internet sitesinden veya bir kitaptan birkaç paragrafı alıp atıfta bulunmamak	232	3.69	1.40
Bir ödevin büyük bölümünü bir internet sitesinden veya bir kitaptan alıp atıfta bulunmamak	284	3.91	1.18
Bir ödevin tamamını internetteki sitelerden veya makale bankalarından indirmek	283	3.96	3.22
Vize veya final sınavlarında kopya çekmek	288	3.04	1.83
Ara sınavlarda veya sınıf testlerinde (quiz) kopya çekmek	289	2.99	2.79
Verilen bir araştırma ödevi için olmayan verileri uydurmak	288	2.51	3.36
Bireysel olarak yapılması gereken bir ödevi başka bir öğrenci ile birlikte yapmak	286	3.28	1.26
Başka birinin fikirlerini/tasarımlarını/ düzenlemelerini/ size aitmiş gibi ifade etmek	289	2.64	1.32
Başka birine bir şeyler karşılığında kendi ödevinizi yaptırmak	289	2.32	1.501

En yüksek değeri alan yöntemin “bir ödevin tamamını internetteki sitelerden veya makale bankalarından indirmek” olduğu görülmüştür. Ödevi bir bedel karşılığında başka birine yaptırmamanın ise en az tercih edilen yöntem olduğu anlaşılmaktadır. Elde edilen bulgular, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Programlarındaki öğretmen adaylarının uyguladıkları intihal

yöntemlerinin internetten kopyala yapıştır yapmak, basılı bir kaynaktan aynen almak ve sınavlarda kopya çekmekle sınırlı olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin daha karmaşık yöntemlere başvuramamalarının sebebinin ihtiyaç duyulmaması olduğu düşünülmektedir. Yapılmış olan bu doğrudan intihaller öğrencinin amacına bağlı olarak gerekli neticeyi almaya yetmektedir.

4. Sonuç

Öğretmen adayları intihalden kaçınma konusunda kendilerine güvenmektedir. Araştırmaya katılan öğretmen adaylarının % 62'si intihalden kaçınma konusunda kendilerine güvendiklerini veya çok güvendiklerini bildirmişlerdir. Kendilerine güvenmediklerini veya hiç güvenmediklerini bildiren öğrencilerin oranı % 10'da kalmıştır. Ancak bu güvenin gerçek bir durumu yansıtmadığı öğretmen adaylarının % 50'si intihali daha önce duyduklarını, % 50'si ise bu araştırma vesilesiyle duyduklarını belirmesinden anlaşılmaktadır. İntihal kavramını daha önce duyduklarını belirten öğrencilerin % 48'i bu kavramı ilk defa üniversitede duyduklarını belirtmişlerdir. Bu sonuçlar öğretmen adaylarının intihal ile ilgili olarak ön bilgilerinin son derece düşük olduğunu göstermektedir.

Öğretmen adayları, diğer öğretmen adaylarının % 99.7'sinin ödevlerini hazırlarken intihale başvurduğunu düşünmektedir. Öğretmen adaylarının %15'i diğer öğretmen adaylarının tamamının intihale başvurduğunu düşünmektedir. Öğretmen adaylarının % 91,5'i intihale başvurduklarını belirtmiştir. % 50'si beş veya daha fazla sayıda intihale başvurduklarını belirtmişlerdir. Hiç intihale başvurmadıklarını belirten öğrencilerin oranı % 8,5 olarak belirlenmiştir. Ancak diğer bulgularla beraber değerlendirildiğinde % 8,5'lik bu grubun gerçekte çok daha küçük olduğu anlaşılmaktadır. Başvurulan intihal sayısı muhtemelen daha az rapor edilmektedir.

Öğretmen adayları %75.5 gibi oranla muvazaaya izin verdiklerini bildirmişlerdir. Öğretmen adaylarının % 41'i muvazaada ödev alan taraf olduklarını belirtmişlerdir. Muvazaaya izin verme oranının düşük olmasının sebebinin her öğretmen adayının ödevinin eşit derecede ilgi görmemesi olarak değerlendirilebilir. Bir başka açıklama ise öğretmen adaylarının kendi emekleri söz konusu olduğu için muvazaaya soğuk baktıkları şeklindedir. Öğretmen adaylarının % 73'ü kaynak göstermeden açıklama yaptıklarını ifade etmişlerdir. Geriye kalan grubun intihale başvurmadıkları düşünülmemelidir. Aynen alıntı yoluyla intihal yapan öğrencilerin varlığı da hatırdan tutulmalıdır. Öğretmen adaylarının % 88.2'si intihal yaparken internetten yararlandıklarını bildirmişlerdir. Bu sonuç Sosyal Bilgiler Öğretmenliği programları öğrencilerinin en büyük intihal kaynağının internet olduğunu göstermektedir. İntihale başvurma ile ilgili olarak bulunan bu değerler şimdiye kadar yapılan çalışmalarda rapor edilen en yüksek sonuçları oluşturmaktadır. Bu bakımdan Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Programı açısından dikkat çekicidir.

Başvurulan intihal yöntemlerinin genellikle internetten kopyala yapıştır yapmak, basılı bir kaynaktan aynen almak ve sınavlarda kopya çekmekle sınırlıdır. Öğrencilerin daha karmaşık yöntemlere başvuramamaları yaptıkları bu kaba intihal ile amaçlarına ulaşıyor olmaları olarak değerlendirilmektedir. Öğretmen adaylarının % 85'i hiç ödev satın almadıklarını bildirmektedir. Bunun sebebinin ödev satın almaya gerek duymadıklarını, yaptıkları kaba intihalin yeterli olduğunun göstergesi olarak değerlendirilmektedir. Ancak ekonomik bir yük olması sebebiyle bundan kaçınılabileceği de akılda tutulmalıdır.

İntihalin belirlenmesi ile ilgili olarak ise öğretmen adaylarının yapmış olduğu intihalin % 79'unun hiç belirlenmediği anlaşılmıştır. Bu durum öğretim elemanlarının intihali görmezden geldiğini göstermektedir. Belirlenen intihallerin % 53'ünde görmezden gelinmiş ve hiçbir cezai yaptırım uygulanmamıştır. Bu intihallerin % 25'inde not kırılmış, % 11'inde ödevi tekrar yapması istenmiş ve % 11'inde ödev sıfır notu verilmiştir. İntihal olaylarının çoğu kez belirlenmemesi, belirlendiği durumlarda hiçbir müeyyide uygulanmaması intihal olaylarının artarak devam etmesinin en önemli sebeplerinden birisini oluşturmaktadır.

5. Öneriler

Öğretmen adaylarının üniversite öncesi eğitimleri sırasında intihal kavramı ile nadiren karşılaştıkları anlaşılmaktadır. İlköğretim ve ortaöğretim seviyesinde bu kavramla tanışmaları sağlanmalıdır. Genelde akademik etik, özelde ise intihal kavramı ile ilgili olarak ilköğretim seviyesinde verilen tek dersin Sosyal Bilgiler 6. sınıf olduğu görülmektedir. Altıncı sınıf ders kitaplarında (Altun, Doğan ve Uzun, 2012) bu konuya yer verilmesi önemli olmakla yetersiz olduğu da açıktır. Benzer konular diğer ders kitaplarında yer almalı ve öğretmenlerin bu konuya çekecek çalışmalara Milli Eğitim Bakanlığı tarafından yer verilmelidir.

Öğrencilerin intihal kavramı ile ilgili bilgilerinin yok denecek kadar az olmasının intihalin en temel sebeplerinden biri olduğu değerlendirilmektedir. Bennett (2005) kişisel etik ve inanç sisteminin intihale başvurma ya da başvurmama üzerinde etkili olduğunu belirtmektedir. Her ne kadar Lindsay (2008) ve Stephens ve Nicholson (2008) bu davranışların ahlaki değerlerinden bağımsız olarak gerçekleştiğini belirtse de üniversitelerin müfredatlarına genelde akademik etik, özelde intihal hakkında öğrencileri bilgilendirecek bir ders eklemeleri yararlı olabilir. Cogdell ve Aidulis (2008) böyle bir dersin yararlı olabileceğini bildirmektedir.

Üniversite yönetimleri internetten yapılan intihalleri belirlemek için kullanılan yazılımları, satın almalı, abone olmalı ve bunların nasıl etkin kullanılacağı konusunda öğretim elemanlarını bilgilendirilmelidir (Braumoeller ve Gaines, 2001; Introne ve Hayes, 2008; Roberts, 2008; Strom ve Strom, 2007). Ayrıca öğretim elemanlarının öğrencilerin ödev ve projelerinde intihalle karşılaşmalarının ardından izleyecekleri süreçleri intihal durumlarına ilişkin cezai müeyyidelerle ilgili yasal düzenleme ve mevzuat oluşturulmalıdır. açık ve anlaşılır bir şekilde belirten kılavuzlar oluşturulmalıdır.

Kaynaklar

- Altun, A. , Doğan, Y. ve Uzun, E. (2012). *İlköğretim 6 sosyal bilgiler ders kitabı*. Ankara: Altın Kitaplar
- Bennett, R. (2005). Factors associated with student plagiarism in a post-1992 university. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 30(2), 137-162.
- Bink, M. L. , Marsh, R. L. , Hicks, J. L. , & Howard, J. D. (1999). The credibility of a source influences the rate of unconscious plagiarism. *Memory*, 7(3), 293-308.

- Bretag, T. & Mahmud, S. (2009). A model for determining student plagiarism: Electronic detection and academic judgment. *Journal of University Teaching and Learning Practice*, 6 (1), 49-60.
- Braumoeller, B. & Gaines, B. (2001). Actions do speak louder than words: determining plagiarism with the use of plagiarism detection software. *Political Science and Politics*, 34(4), 835-839.
- Christensen-Hughes, J. M., & McCabe, D. L. (2006). Academic misconduct within higher education in Canada. *The Canadian Journal of Higher Education*, 36(2), 1-21.
- Chao, C. , Wilhelm, W. , & Neureuther, B. (2009). A study of electronic detection and pedagogical approaches for reducing plagiarism. *Delta Pi Epsilon Journal*, 51(1), 31-42.
- Cogdell, B. & Aidulis, D. (2008) Dealing with plagiarism as an ethical issue., T. S. Roberts (Editor). *Student Plagiarism in an Online World: Problems and Solutions*. Hershey. Information Science Reference, ss. 38-59.
- Daly. J. & Horgan, J.M. (2007). Profiling the plagiarists: an examination of the factors that lead students to cheat. *Journal of Educational Computing Research*, 38(1), 39-50.
- Elander, J. , Pittam, G., Lusher, J. , Fox, and Payne, N. (2010). Evaluation of intervention to help students avoid unintentional plagiarism by improving their authorial identity. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 35(2), 157-171.
- Ersoy, A. ve Karaduman, H. (2010). Sınıf öğretmeni adaylarının hazırladıkları araştırma raporlarında dijital aşırma: Google arama motoru örneği. 9. *Ulusal Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu Bildiriler Kitabı* içinde (s.529-534). Elazığ: Fırat Üniversitesi.
- Introna, L. D. & Hayes, N. (2008) International students and plagiarism detection systems: detecting plagiarism, copying, or learning, T. S. Roberts (Editor). *Student Plagiarism in an Online World: Problems and Solutions*. Hershey. Information Science Reference, ss. 108-122.
- James, R., McInnes, C. & Devlin, M. (2002). Assessing learning in Australian universities [ElectronicVersion]. Web: <http://www.cshe.unimelb.edu.au/assessinglearning> adresinden 10 Ağustos 2010'da alınmıştır.
- Josephson Institute of Ethics. (2008). The ethics of American youth: 2008. Web: <http://charactercounts.org/programs/reportcard/2008/index.html> 10 Ağustos 2010'da alınmıştır.
- Karasar, N. (2005). *Bilimsel Araştırma Yöntemi*. 15. Baskı. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Lin, C. H. S. & Wen, L. Y. M. (2006). Academic dishonesty in higher education – a nationwide study in Taiwan. *Higher Education*, 54(1) 85-97.
- McCabe, D. L. (2005a). Cheating among college and university students: A North American perspective. *International Journal for Educational Integrity*, 1(1). Web: <http://www.ojs.unisa.edu.au/index.php/IJEI/article/viewFile/14/9/> adresinden 10 Ağustos 2010'da alınmıştır.
- McCabe, D.L. (2005b). New CAI Research. Web: http://www.waunakee.k12.wi.us/hs/departments/lmtc/Assignments/McConnellScenarios/AcadHonesty_5Article.pdf adresinden 1 Ekim 2011'de alınmıştır.
- McCabe, D.L & Katz D. (2009). Curbing Cheating. *Education digest: essential readings condensed for quick review*, 75(1), 16-19.
- McCabe, D. L. , Trevino, L. K. ve Butterfield, K. D. (2001). Cheating in academic institutions: a decade of research. *Ethics and Behavior*, 11(3), 29-45.
- Moon, J. (Mart 2005) *Plagiarism in higher education: an integrated approach: workshop handout*, Web: <http://www.admin.ex.ac.uk/academic/ugfaculty/staff/plagworkshop.doc> adresinden 10 Ağustos 2010'da alınmıştır.
- Perfect, T. J. , Field, I. , Jones, R. (2009). Source credibility and idea improvement have independent effects on unconscious plagiarism errors in recall and generate-new tasks. *Journal of experimental Psychology: learning, memory and cognition*, 35(1), 267-274.
- Poltorak, Y. (1995). Charting behavior among students of four Moscow universities. *Higher Education*, 30(2), 225-246.
- Power, L.G. (2009). University students' perceptions of plagiarism. *The Journal of Higher Education*, 80(6), 643-662.
- Roberts, T. S. (2008) Student plagiarism in an online world: an introduction., T. S. Roberts (Editor). *Student Plagiarism in an Online World: Problems and Solutions*. Hershey. Information Science Reference, ss. 1-9.

- Roig, M. (2010). Plagiarism and self-plagiarism: what every author should know. *Biochemia Medica*, 20(3), 295-300.
- Scanlon, P. M. & Neumann, D. R. (2002). Internet plagiarism among college students. *Journal of College Student Development*, 43(3) 374-385.
- Shepherd, J. (2006, Mayıs 30). 1 in 6 admits to cheating. Times Higher Education Supplement; Web: <http://www.timeshighereducation.co.uk/story.asp?storycode=201951> adresinden 10Ağustos 2010'da alınmıştır.
- Stark, J-L. , Perfect, T. J. and Newstead, S. E. (2005). When Elaboration leads to appropriation: unconscious plagiarism in a creative task. *Memory*, 13(6), 561-573.
- Strom, P.S. & Strom, R.D. (2007). Curbing cheating, raising integrity. *Education Digest: Essential Readings Condensed for Quick Review*, 72(8), 42-50.
- Taylor, F. K. (1965). Cryptomnesia and plagiarism. *The British Journal Of Psychiatry: The Journal Of Mental Science*, 111(480), 1111-1118.
- Walker, A. L. (2008). Preventing unintentional plagiarism. *Journal of Instructional Psychology*, 35(4), 387-395.
- Yeo, S. (2007). First-year university science and engineering students' understanding of plagiarism. *Higher Education Research and Development*, 26 (2), 199-216.